

Korsgaard: Den sidste ærede Taler har ganske Ret i, at det er en meget mager Tilslutning, denne Forhandling har — om det netop ligger i Mangel paa Interesse for Sagen, eller det har andre Grunde, at Interessen er saa tynd, er et andet Spørgsmaal. Der er næppe nogen Tvivl om, at en af Grundene til det overordentlig svage Besøg her i Salen ligger i, at dette overordentlig vigtige Forslag er blevet sat paa Dagsordenen paa en Tid, hvor man næsten kunde sige sig selv, at en stor Del af Tingets Medlemmer vilde være fristede til at blive borte. Jeg kan ikke undlade at beklage, at et Forslag, der rækker saa vidt som dette her, og som har en saa overordentlig stor Betydning og rammer en af Nutidens allervæsentligste Brøst, skal sættes paa Dagsordenen paa en Tid, hvor enhver kan sige sig selv, at Tinget vil være fristet til at blive borte. Jeg har jo imidlertid ikke Besøjsølse til at kritisere Ledelsen af dette Tings Forhandlinger, men jeg har vel Lov til, som ethvert Medlem af dette Ting, at præcisere det Faktum, at man har sat et saadant Forslag paa Dagsordenen paa et Tidspunkt, hvor man kunde sige sig selv, at der vilde blive overordentlig ringe Besøg. . . .

Formanden (Høgshro): Naar det ærede Medlem anter over, at dette Forslag er kommet saa sent paa Dagsordenen, maa det ærede Medlem betænke, at Indenrigsministeren har haft overordentlig mange Sager at varetage, og dertil tillige har haft et svagt Helbred; derved er det foranlediget, at denne Sag ikke har kunnet komme paa Dagsordenen før.

Korsgaard: Derfor skal jeg ogsaa følge den ærede Formands Anvisning og gaa over til at omtale den anden Part, som er Skyld i, at vi saa Forslaget paa dette sene Tidspunkt, nemlig den højtærede Indenrigsminister. Jeg skal ikke nægte, at det har gjort et meget mærkeligt Indtryk paa mig at høre den ærede Indenrigsminister stille sig saa uforstaaende og ubetragende over for dette Forslag. I Birkeligheden havde han ingen som helst Forestilling om, hvad her ligger for; den højtærede Indenrigsminister havde ikke hørt, at hynderlig mange Arbejds-sager vare komne for Retten, og saa troede den højtærede Indenrigsminister, at Tiden ikke var moden, at den ikke var inde til at tage denne Sag op til Forhandling. Det vidner jo om, at den højtærede Indenrigsminister er ganske blottet for Forstaaelsen af, hvad det drejer sig om. . . .

Formanden (Høgshro): Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Indenrigsministeren paa Grund af sin Helbredstilstand ikke kan være til Stede her. Det vilde derfor være ønskeligt, at det ærede Medlem ikke vilde altfor personligt angribe en fraværende.

Korsgaard: Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at den højtærede Indenrigsminister i Gaar deltog i Forhandlingerne, og jeg antog ikke, det var forment Medlemmerne at svare paa eller tage Notits af den ærede Ministers Udtalelser fra i Gaar. Desuden har den ærede Indenrigsminister jo en Substitut, en Mand til at svare for sig, nemlig den højtærede Justitsminister; men ogsaa han er borte. . . .

Formanden (Høgshro): Justitsministeren er, paa Grund af Forhandlingerne i Landstinget, forhindret i at være til Stede her.

Korsgaard: Ja! Jeg konstaterer kun Faktum; og det glæder mig, at den højtærede Formand straks er rede til at forklare disse mærkelige Fakta. — Vi staa altså — tilbøds paa Grund af det sene Tidspunkt, hvorpaa Sagen er kommen frem, over for en tom Sal — jeg tror ikke, her er over 20 Medlemmer til Stede — og endvidere staa vi over for en Ministerbænk, som er fuldstændig tom. Jeg skal ikke tillade mig at udøve nogen Kritik i nogen Henseende, men jeg ønsker kun at konstatere, at det er — ja jeg tør ikke bruge det Udtryk, jeg kunde ønske at bruge om den parlamentariske Tilstand her, men jeg tør maasse sige, at det knap nok er passende.

At denne Sag i øvrigt vilde møde ringe Forstaaelse fra ærede Medlemmers Side, det var jeg paa det rene med fra det Øjeblik, da jeg saa, at Indenrigsministeren skubbede Sagen fra sig; jeg kunde da sige mig selv, at naar Forslaget gik over til Justitsministeren og for saa vidt faldt i Juristernes Hænder, saa vilde Sagen, om ikke være tabt, i alt Fald være kommen ind i et Spor, hvor man vanffælig kunde faa noget ud af den, og det betræftedes jo ogsaa ved den højtærede Justitsministers Replik i Gaar. Den højtærede Justitsminister er jo anset for at være en eminent dygtig Jurist og en Kender af vor nuværende Retsordning som vel næppe nogen anden her i Landet. Men det er et Spørgsmaal, om ikke netop det, at den ærede Justitsminister er saa indgaaet med vor nuværende Retsordning, gør ham det noget vanffælig at se, at der kan indret-